

ESTIMAR ELS ENEMICS

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

L'evangeli d'avui comença amb una frase rotunda, clara i contundent, sense preparació prèvia: «Estimeu els enemics».

Per si algú dubta de si ho ha entès bé o no, continua: «feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells qui us ofenen».

L'evangelista Lluc va per feina i mostra de seguida de què va el seguiment de Jesús. Més tard ja mostrarà les paràboles, que són també prou clares, però no tan directes. Ara Jesús fa el sermó de la plana, sermó que Mateu situa a la muntanya. Està al davant d'una gentada i presenta el seu programa ras i curt: si voleu fer camí, va per aquí.

Davant de l'estupor de les quatre primeres frases, que no són simples consells sinó gairebé ordres, la gent es pregunta com estimar, com fer el bé, com beneir i com pregar per aquells qui els volen mal.

Jesús els mostra a la pràctica el com, i la dificultat es fa més palesa: «Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin».

I va continuant, insistint, que la manera de fer és una altra i que és possible. La gent continua pensant com, i aleshores Jesús els mostra la segona part del programa. Nosaltres no sabem com perquè ho mirem des de nosaltres; Jesús sap el com perquè ho mira des del seu pare, Déu. I què és el primer que diu del seu pare? Que és compassiu. Des de la compassió, que no vol dir des de la condescendència, ni des de la pena, ni des del sentir-nos superiors, sinó deixar que Deu estimi per mitjà nostre, ens atrevirem a no judicar, a no condemnar, a absoldre, a donar.

El pitjor enemic de nosaltres mateixos som nosaltres mateixos. Fent aquest programa que ens proposa Jesús, aprendrem a estimar-nos més, a no judicar-nos tant, a no calcular quan ni quant hem d'ajudar els altres per ser justos. I descobrirem, amb estupor, que Déu ens farà la mesura que nosaltres haurem fet però encara més: ens donarà una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar.

Hem d'aprendre que Déu i Jesús pensen i actuen d'una altra manera. Aleshores entendrem que també nosaltres podem pensar i actuar d'una altra manera, donant-li el punt del nostre estil propi, malgrat la por, el dubte i la foscor que podem tenir.

El salm 102 ens farà dir: «Beneeix el Senyor, ànima meva, perquè ell rescata de la mort la teva vida, perquè ell és compassiu i benigne». Des d'aquí podem entendre el verset de l'al·leluia: «Us dono un manament nou, diu el Senyor; que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat». Al·leluia!